Fokun Karlı Sürprizi

Çınar BİBER

Fokun Karlı Sürprizi

Çınar BİBER

Yavru fok Pip, suyun elmas gibi parıldadığı sıcak bir koyda yaşıyordu. Her sabah buzun üzerinde kayar ve dalgalarla oynardı. Gümüş grisi tüyleri koyu lekelerle kaplıydı ve büyük kahverengi gözleri merakla parıldardı. Soğuk, ayaz bir günde gözüne tuhaf bir şey takıldı. Buzun üzerinde beyaz bir parıltı dikkatini çekti ve Pip'in bıyıkları merakla titredi.

Pip paytak paytak yaklaştı ve güzel bir kar kazı gördü. Tüyleri bembeyazdı ve buz mavisi parıltılarla ışıldıyordu. Kanatlarından sihirli toz gibi minik kar taneleri süzülüyordu. Bir bacağında ince gümüş bir kurdele vardı. Kaz üzgün ve yalnız görünüyordu. Pip'in iyi kalbi hafifçe hopladı. Daha önce hiç onun gibi birini görmemişti.

'Merhaba,' dedi Pip nazikçe. 'Ben Pip. Kayıp mı oldun?' Kar kazı parlak kehribar gözlerini ona çevirdi. 'Ben Kar Tanesi,' dedi yumuşak bir sesle. 'Kar fırtınasında sürümü kaybettim. Bensiz uçup gittiler.' Sesi titriyordu. Pip en dostane gülümsemesini gösterdi. 'Endişelenme,' dedi. 'Onları bulmana yardım edeceğim. Birlikte arayabiliriz.' Kar Tanesi'nin gözleri umutla parladı.

Kar Tanesi, sürüsünün kış için güneye uçtuğunu anlattı. Her zaman dinlenmek için donmuş koyda dururlardı. Ama fırtına aniden gelmiş ve o geride kalmıştı. 'Uzakta olamazlar,' dedi Pip. 'Buzun üzerindeki ipuçlarını takip edeceğiz.' Etrafına bakındı. 'Bize yardımcı olabilecek bir şey görüyor musun?' Kar Tanesi turuncu gagasını buzdaki izlere doğru uzattı. 'Şuraya bak!' diye öttü.

Pip ve Kar Tanesi donmuş koyun üzerinde kaydılar. Pip'in yuvarlak göbeği mükemmel bir kızak oldu ve Kar Tanesi'nin parlayan kanatları kaymalarına yardım etti. Kardaki tüy şeklindeki izleri takip ettiler. 'Bu izleri sürüm bıraktı!' dedi Kar Tanesi mutlulukla. Buz tepelerinden ve kaygan yamaçlardan geçtiler. Pip büyük kahverengi gözleriyle etrafı gözetledi. 'Onları bulacağız,' diye söz verdi. Kar Tanesi yumuşakça öttü, kendini daha cesur hissetti.

Kısa süre sonra Hazel adında dost canlısı bir kutup tavşanıyla karşılaştılar. Hazel bir dalı kemiriyordu. 'Bir kar kazı sürüsü gördün mü?' diye sordu Pip. Hazel uzun kulaklarını oynattı. 'Evet! Fırtınadan hemen önce tepenin üzerinden uçtular,' dedi. 'Ama rüzgar güçlüydü. Büyük buzdağına doğru gitmiş olabilirler.' Kar Tanesi'nin kalbi hızla çarptı. 'Bu benim sürüm!' diye bağırdı. Pip Hazel'a teşekkür etti ve hızla yola koyuldular.

Buzdağının etrafından kayarken Wally adında bilge, yaşlı bir morsla karşılaştılar. Wally buzun üzerinde güneşleniyordu. 'Affedersiniz,' dedi Pip kibarca. 'Uçan kar kazları gördünüz mü?' Wally bıyıklarını ovuşturdu. 'Gördüm,' diye gürledi. 'Açık suya doğru gidiyorlardı. Ama orada buz ince. Dikkatli olun.' Pip cesurca başını salladı. 'Olacağız,' dedi. Kar Tanesi teşekkür edercesine öttü ve yollarına devam ettiler.

Buz daha da kayganlaştı ve Pip dikkatli olmak zorundaydı. Kar Tanesi'nin parlayan kanatları yola yumuşak bir ışık tuttu. 'Yanımda olduğun için memnunum,' dedi. 'Yalnızken çok korkmuştum.' Pip gülümsedi. 'Arkadaşlar bunun içindir,' diye yanıtladı. Kanatlarını sallayan bir penguen ailesinin yanından kayıp geçtiler. 'İyi şanslar!' diye seslendiler penguenler. Pip ve Kar Tanesi karşılık verip yollarına devam ettiler, içleri ısınmıştı.

Buzun ince olduğu açık suya ulaştılar. Pip'in kalbi hızla çarptı. 'Bu soğukta uzağa yüzemem,' dedi. Kar Tanesi ona nazikçe sokuldu. 'Kanatlarım daha parlak parlayabilir,' dedi. 'Yolu ben aydınlatırım.' Kanatlarını çırptı ve suyun üzerine yumuşak mavi bir ışık yayıldı. Pip kendini daha cesur hissetti. 'Hadi gidelim,' dedi. Birlikte ince buzu dikkatlice, adım adım geçtiler.

Diğer tarafta Bella adında genç bir kutup ayısı yavrusuyla karşılaştılar. Bella bir kar kalesi yapıyordu. 'Sürümü gördün mü?' diye sordu Kar Tanesi. Bella yukarıyı işaret etti. 'Ötüş sesleri duydum,' dedi. 'Şu taraftan, büyük kar yığınının yakınından geliyordu.' Pip'in gözleri kocaman açıldı. 'Çok yakın!' dedi. 'Teşekkürler, Bella!' Kalpleri umutla dolu bir şekilde kar yığınına doğru koştular.

Aniden yükseklerden zayıf bir ötüş sesi duydular. Kar Tanesi yukarı baktı ve nefesi kesildi. 'Sürüm!' diye bağırdı. V şeklinde bir kar kazı sürüsü gökyüzünde uçuyordu. Beyaz kanatları güneş ışığında parıldıyordu. Kar Tanesi kanatlarını çırptı ve yüksek sesle öttü. 'Buradayım! Buradayım!' Pip sevinçle bağırdı ve yüzgeçlerini salladı. Sürü alçalarak daire çizdi ve karşılık olarak öttü. Kar Tanesi'nin gözleri mutluluk gözyaşlarıyla doldu.

Sürü, Kar Tanesi'nin etrafına buzun üzerine kondu. Yumuşak tüyleriyle ona sokuldular. 'Çok endişelendik!' dedi lider. 'Seni kaybettiğimizi sandık.' Kar Tanesi Pip'e döndü. 'Bu arkadaşım Pip,' dedi gururla. 'Sizi bulmama o yardım etti.' Kazlar teşekkür edercesine öttüler. 'Sen gerçek bir dostsun,' dedi lider. Pip'in yanakları tüylerinin altında pembeleşti. Sıcak ve mutlu hissetti.

Kar Tanesi bacağındaki gümüş kurdeleyi çözdü. 'Bunu sana vermek istiyorum,' dedi Pip'e. 'Bu sürümden bir teşekkür hediyesi.' Pip'in gözleri kocaman açıldı. 'Ama bu senin!' dedi. Kar Tanesi gülümsedi. 'Seni her zaman hatırlayacağım,' dedi. 'Ve bu kurdele sana maceramızı hatırlatacak.' Pip onu nazikçe kabul etti, kendini çok özel hissetti. Kazlar etraflarında toplandılar, yumuşakça öttüler.

Sürünün yolculuğuna devam etme zamanı gelmişti. Kar Tanesi kanadıyla Pip'e sarıldı. 'Bu kadar nazik olduğun için teşekkür ederim,' dedi. 'Yalnız olduğumda beni karşıladın.' Pip yüzgecini salladı. 'Hoşça kal, Kar Tanesi! Güvenle uç!' Sürü neşeyle öterek havalandı. Kar Tanesi arkasına baktı ve 'Seni asla unutmayacağım!' diye seslendi. Pip onlar gökyüzünde küçük noktalar olana kadar izledi.

Pip koyun üzerinden geri kaydı, mutlu hissediyordu. Buz artık daha sıcak, güneş daha parlak geliyordu. Kar Tanesi'yi düşündü ve gülümsedi. Yeni gelen birini karşılamak ona harika bir macera yaşatmıştı. Büyülü kar kazını ve sürüsünü her zaman hatırlayacağını biliyordu. Koy dostlukla doluydu ve Pip'in kalbi de öyleydi.

Eve döndüğünde Pip herkese Kar Tanesi'ni anlattı. 'Farklıydı ama nazik ve cesurdu,' dedi. 'Ve şimdi sürüsüyle birlikte.' Diğer foklar gözleri kocaman açılmış bir şekilde dinlediler. 'Ona nazik olduğun için yardım ettin,' dedi annesi. 'Yeni birini karşılamanın en iyi yolu budur.' Pip başını salladı. Koya baktı ve nezaketin büyülü bir sürpriz yarattığını anladı.